ΟΔΗΓΙΑ 95/53/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1995

για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των επίσημων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι η διατροφή των ζώων έχει αποκτήσει σημαντικότατη θέση στη γεωργία της Κοινότητας·

ότι ο καθορισμός, σε κοινοτικό επίπεδο, των αρχών οργάνωσης των επίσημων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων συμβάλλει στην πρόληψη των κινδύνων για την υγεία των ζώων, την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον, στην εξασφάλιση θεμιτών εμπορικών συναλλαγών και στην προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών·

ότι πρέπει να ρυθμιστεί λεπτομερώς η οργάνωση των επίσημων ελέγχων των ζωοτροφών λόγω της πολύ διαφορετικής φύσης των χρησιμοποιούμενων προϊόντων, του σημαντικότατου όγκου των παρτίδων εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών, της ολοκληρωμένης διάρθρωσης του συγκεκριμένου τομέα, και ιδίως της ανάγκης να εξασφαλιστεί τόσο η καταλληλότητα των ζωοτροφών που καταναλίσκουν τα ζώα όσο και η ποιότητα των τροφίμων·

ότι, για να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος, οι κανόνες της παρούσας οδηγίας πρέπει να καλύπτουν όλα τα προϊόντα και όλες τις ουσίες που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων στην Κοινότητα· ότι, συνεπώς, θα πρέπει να οργανωθούν ταυτόχρονα οι έλεγχοι των προϊόντων που εισέρχονται ή τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας·

ότι ο ορισμός που δίνεται για την αρμόδια αρχή δεν αποκλείει την εκ μέρους των κρατών μελών μεταβίβαση του συνόλου ή μέρος της αρμοδιότητας της αρχής αυτής να πραγματοποιεί επίσημους ελέγχους στον τομέα της διατροφής των ζώων, υπό την προϋπόθεση ότι οι έλεγχοι αυτοί εξακολουθούν να είναι υπό την ευθύνη τους·

ότι, για να είναι αποτελεσματικοί, οι έλεγχοι πρέπει να είναι τακτικοί· ότι οι έλεγχοι δεν πρέπει να υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά το αντικείμενο, το στάδιο και τη στιγμή κατά την οποία θα πρέπει να διενεργούνται, και ότι πρέπει να διεξάγονται με τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητά τους·

ότι, για να εξασφαλιστεί ότι δεν θα αποφευχθούν οι διαδικασίες ελέγχου, πρέπει να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη δεν εξαιρούν από τον ενδεδειγμένο έλεγχο ένα προϊόν λόγω του γεγονότος ότι προορίζεται για εξαγωγή εκτός της Κοινότητας·

ότι τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες θα πρέπει να υποβάλλονται σε έλεγχο εγγράφων και δειγματοληπτικό έλεγχο αντιστοιχίας κατά την εισαγωγή τους στο έδαφος της Κοινότητας·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα των κρατών μελών να ορίζουν τα σημεία εισόδου ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική διεξαγωγή του ελέγχου των εισαγόμενων προϊόντων, με την επιφύλαξη των διατάξεων άλλων σχετικών κοινοτικών κανονιστικών ρυθμίσεων, ιδίως δε των οδηγιών 90/675/ΕΟΚ [4] και 92/118/ΕΟΚ [5], σε κτηνιατρικά και υγειονομικά θέματα·

ότι θα πρέπει να καθοριστούν οι αρχές που διέπουν την οργάνωση και τη συνέχεια που πρέπει να δίνεται στους υλικούς ελέγχους που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές·

ότι για το ενδοκοινοτικό εμπόριο θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερο βάρος στους ελέγχους που διενεργούνται στον τόπο καταγωγής· ότι, ωστόσο, σε περίπτωση υποψίας ατασθαλιών και κατ' εξαίρεση, ο έλεγχος μπορεί να διενεργείται κατά τη μεταφορά των προϊόντων ή στον τόπο προορισμού·

ότι η λύση αυτή συνεπάγεται μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στους ελέγχους που διενεργεί το κράτος μέλος αποστολής· ότι το κράτος μέλος αποστολής θα πρέπει να μεριμνά ώστε οι έλεγχοι αυτοί θα διενεργούνται με τον ενδεδειγμένο τρόπο·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η συνέχεια που δίνεται σε έλεγχο κατά τον οποίο διαπιστώνεται ότι η αποστολή είναι αντικανονική·

ότι, για λόγους αποτελεσματικότητας, εναπόκειται στο κράτος μέλος αποστολής η εξασφάλιση της συμμόρφωσης των προϊόντων με τους κοινοτικούς κανόνες· ότι, σε περίπτωση παραβάσεων, η Επιτροπή πρέπει να έχει τη δυνατότητα ενέργειας, σε συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ιδίως μεταβαίνοντας επιτόπου και λαμβάνοντας τα ενδεδειγμένα για την κάθε περίπτωση μέτρα·

---

(1) ΕΕ αριθ. C 313 της 19. 11. 1993, σ. 10.
(2) ΕΕ αριθ. C 128 της 9. 5. 1994, σ. 97.
(3) ΕΕ αριθ. C 127 της 7. 5. 1994, σ. 10.

(4) ΕΕ αριθ. L 373 της 31. 12. 1990, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92 (ΕΕ αριθ. L 173 της 27. 6. 1992, σ. 13).
(5) ΕΕ αριθ. L 62 της 15. 3. 1993, σ. 49. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/723/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 288 της 9. 11. 1994, σ. 48).

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 70/373/ΕΟΚ (1), θα πρέπει να θεσπιστούν, σε κοινοτικό επίπεδο, όλοι οι τρόποι δειγματοληψίας και οι μέθοδοι ανάλυσης που απαιτούνται για τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων των ζωοτροφών·

ότι, αν και δεν είναι σκόπιμο να αναγνωριστεί στους υποκείμενους σε έλεγχο το δικαίωμα να ανατίθενται στους ελέγχους, πρέπει, ωστόσο, να διαφυλαχθούν τα έννομα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα στο απόρρητο της παραγωγής και δικαίωμα προσφυγής·

ότι οι αρχές στις οποίες ανατίθεται η διενέργεια των ελέγχων ενδέχεται να διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο· ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμο να δημοσιευθεί κατάλογος των σχετικών αρμόδιων αρχών κάθε κράτους μέλους, με ένδειξη της εδαφικής αρμοδιότητάς τους, και των εργαστηρίων που εξουσιοδοτούνται για τη διενέργεια των αναλύσεων στο πλαίσιο των εν λόγω ελέγχων·

ότι, μολονότι τα κράτη μέλη είναι, κατ' αρχάς, αρμόδια για την κατάρτιση των προγραμμάτων ελέγχου τους, πρέπει, στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς, να υπάρχουν συντονισμένα προγράμματα σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η μέριμνα να λαμβάνει μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει τις βασικές αρχές για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ειδικότερων κοινοτικών νομοθετικών ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της κοινοτικής τελωνειακής νομοθεσίας και της κοινοτικής νομοθεσίας στον κτηνιατρικό τομέα.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

α) «επίσημος έλεγχος στον τομέα της διατροφής των ζώων» στο εξής καλούμενος «έλεγχος»: ο έλεγχος που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον τηρούνται οι κοινοτικές διατάξεις που προβλέπονται:

— στην οδηγία 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1970 περί των προσθέτων υλών στη διατροφή των ζώων (2) και

— στην οδηγία 74/63/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1973 περί καθορισμού των ανωτάτων ορίων περιεκτικότητας για τις ανεπιθύμητες ουσίες και προϊόντα στις ζωοτροφές (3) και

— στην οδηγία 77/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1976 περί της εμπορίας των απλών ζωοτροφών (4) και

— στην οδηγία 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών (5) και

— στην οδηγία 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1982 σχετικά με ορισμένα προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων (6) και

— στην οδηγία 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 1993 για τις ζωοτροφές με τις οποίες επιδιώκονται στόχοι ιδιαίτερης διατροφής (7) και

— σε κάθε άλλη ρύθμιση στον τομέα της διατροφής των ζώων στην οποία προβλέπεται ότι οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας·

β) «έλεγχος εγγράφων»: η εξέλεγξη των εγγράφων που συνοδεύουν το προϊόν ή οποιαδήποτε άλλης πληροφορίας που παρέχεται σχετικά με το προϊόν·

γ) «έλεγχος αντιστοιχίας»: η εξέλεγξη, με απλό οπτικό έλεγχο, της αντιστοιχίας μεταξύ των εγγράφων, της επισήμανσης και των προϊόντων·

δ) «υλικός έλεγχος»: ο έλεγχος του ίδιου του προϊόντος, που μπορεί, εάν χρειάζεται, να περιλαμβάνει δειγματοληψία και εργαστηριακή εξέταση·

ε) «προϊόν»: η ζωοτροφή ή οποιαδήποτε ουσία που χρησιμοποιείται για τη διατροφή των ζώων·

στ) «αρμόδια αρχή»: η αρχή του κράτους μέλους η οποία είναι επιφορτισμένη με τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων·

ζ) «εγκατάσταση»: οποιαδήποτε επιχείρηση η οποία παράγει ή παρασκευάζει ένα προϊόν ή η οποία το κατέχει σε ενδιάμεσο στάδιο πριν την κυκλοφορία του ή η οποία θέτει το προϊόν αυτό σε κυκλοφορία·

(1) ΕΕ αριθ. L 170 της 3. 8. 1970, σ. 2. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85 (ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1985, σ. 8).

(2) ΕΕ αριθ. L 270 της 14. 12. 1970, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/77/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 350 της 31. 12. 1994, σ. 113).

(3) ΕΕ αριθ. L 38 της 11. 2. 1974, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/16/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 104 της 23. 4. 1994, σ. 32).

(4) ΕΕ αριθ. L 32 της 3. 2. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/654/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 48).

(5) ΕΕ αριθ. L 86 της 6. 4. 1979, σ. 30. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/74/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 237 της 22. 9. 1993, σ. 23).

(6) ΕΕ αριθ. L 213 της 21. 7. 1982, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/74/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 237 της 22. 9. 1993, σ. 23).

(7) ΕΕ αριθ. L 237 της 22. 9. 1993, σ. 23.

η) «κυκλοφορία»: η κατοχή προϊόντων με σκοπό την πώλησή τους ή άλλο τρόπο εκχώρησής τους σε τρίτους, χαριστικά ή όχι, καθώς και η ίδια η πώληση και οι άλλοι τρόποι εκχώρησης.

2. Οι σχετικοί με τον τομέα της διατροφής των ζώων ορισμοί οι οποίοι περιλαμβάνονται στην κοινοτική νομοθεσία, ισχύουν εφόσον αυτό είναι αναγκαίο.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι έλεγχοι να διενεργούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη δεν εξαιρούν προϊόν από τον ενδιαφερόμενο έλεγχο εκ του γεγονότος ότι προορίζεται για εξαγωγή.

Άρθρο 4

1. Οι έλεγχοι διενεργούνται:

α) τακτικά·

β) σε περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες ότι τα προϊόντα δεν είναι σύμφωνα προς τις σχετικές διατάξεις·

γ) ανάλογα με τον επιδιωκόμενο στόχο, και ιδίως συναρτήσει των κινδύνων και της κτηθείσας πείρας.

2. Οι έλεγχοι καλύπτουν όλα τα στάδια της παραγωγής και της παρασκευής, τα ενδιάμεσα στάδια πριν από την κυκλοφορία, την κυκλοφορία, συμπεριλαμβανομένης της εισαγωγής και χρήσης των προϊόντων.

Η αρμόδια αρχή επιλέγει μεταξύ αυτών των σταδίων το ή τα καταλληλότερα για την εκάστοτε έρευνα.

3. Κατά γενικό κανόνα, οι έλεγχοι γίνονται απροειδοποίητα.

4. Οι έλεγχοι εφορούν επίσης στις απαγορευμένες χρήσεις στη διατροφή των ζώων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΑΠΟ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 5

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι, κατά την είσοδο προϊόντων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, οι αρμόδιες αρχές διενεργούν έλεγχο των εγγράφων κάθε παρτίδας και δειγματοληπτικό έλεγχο αντιστοιχίας για να εξακριβώσουν:

— τη φύση τους,

— την καταγωγή τους,

— το γεωγραφικό προορισμό τους,

ώστε να προσδιοριστεί το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο υπόκεινται.

Άρθρο 6

Για τους σκοπούς των ελέγχων που προβλέπονται στο άρθρο 5, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τα σημεία εισόδου που καθορίζονται στο έδαφός τους για τους διάφορους τύπους προϊόντων.

Για τον ίδιο σκοπό, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να ενημερώνονται προκαταβολικά για την άφιξη των προϊόντων σε ένα συγκεκριμένο σημείο εισόδου.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, μέσω δειγματοληπτικού υλικού ελέγχου, τη συμφωνία των προϊόντων προς τις ισχύουσες διατάξεις προτού αυτά τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Άρθρο 8

1. Σε περίπτωση που ο έλεγχος αποκαλύψει τη μη συμφωνία των προϊόντων προς τις βάσει των ρυθμίσεων απαιτήσεις, το κράτος μέλος απαγορεύει την είσοδο ή τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων και διατάσσει την επαναποστολή τους εκτός του κοινοτικού εδάφους· το κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για την αποπομπή των προϊόντων, αναφέροντας τις διαπιστωθείσες παραβάσεις.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, το κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει την πραγματοποίηση, υπό τους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή, μιας από τις ακόλουθες εργασίες:

— συμμόρφωση των προϊόντων εντός της προθεσμίας η οποία θα ορισθεί,

— ενδεχόμενη απολύμανση,

— οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη επεξεργασία,

— χρησιμοποίηση για άλλους σκοπούς,

— καταστροφή των προϊόντων.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι απαριθμούμενες στο πρώτο εδάφιο εργασίες να μην έχουν καμία δυσμενή συνέπεια για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων ούτε για το περιβάλλον.

3. Τα έξοδα των μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 βαρύνουν τον κάτοχο της άδειας ή τον αντιπρόσωπό του.

Άρθρο 9

1. Σε περίπτωση που τα προϊόντα δεν τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος του κράτους μέλους που διενεργεί τους ελέγχους του άρθρου 5 και, ενδεχομένως, υλικό έλεγχο, το κράτος μέλος αυτό χορηγεί στον ενδιαφερόμενο έγγραφο το οποίο πιστοποιεί τη φύση και τα αποτελέσματα των διενεργηθέντων ελέγχων. Στα εμπορικά έγγραφα πρέπει να υπάρχει αναφορά στο έγγραφο αυτό.

Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν θίγει τη δυνατότητα του κράτους μέλους προορισμού να διενεργεί δειγματοληπτικούς έλεγχους των προϊόντων.

2. Ένα υπόδειγμα εγγράφου και, ενδεχομένως, οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 1 θεσπίζονται πριν από τις 30 Απριλίου 1998, με τη διαδικασία του άρθρου 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε τα προϊόντα που προορίζονται να αποσταλούν σε άλλο κράτος μέλος να ελέγχονται με την ίδια επιμέλεια όπως και τα προϊόντα που προορίζονται να τεθούν, σε κυκλοφορία στο έδαφός τους.

Τμήμα 1

Έλεγχος στον τόπο καταγωγής

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή να ελέγχει τις εγκαταστάσεις, ώστε να διασφαλίζεται ότι πληρούν τις υποχρεώσεις που καθορίζονται από τους κοινοτικούς κανόνες και ότι τα προϊόντα που προορίζονται για κυκλοφορία ανταποκρίνονται στις κοινοτικές απαιτήσεις.

2. Σε περίπτωση που υπάρχει υπόνοια ότι οι απαιτήσεις δεν τηρούνται, η αρμόδια αρχή διενεργεί τους αναγκαίους ελέγχους και, εφόσον η υπόνοια αυτή επιβεβαιωθεί, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

Τμήμα 2

Έλεγχος στον τόπο προορισμού

Άρθρο 12

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού μπορεί, με δειγματοληπτικούς ελέγχους και κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις να ελέγχει, στον τόπο προορισμού, κατά πόσον τα προϊόντα ανταποκρίνονται στις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο α).

2. Ωστόσο, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους διαμετακόμισης ή του κράτους μέλους προορισμού διαθέτει πληροφορίες βάσει των οποίων εικάζεται παράβαση, είαι επίσης δυνατόν να διενεργείται έλεγχος κατά τη μεταφορά των προϊόντων στο έδαφός του.

Άρθρο 13

1. Εάν, κατά τη διενέργεια ενός ελέγχου στον τόπο προορισμού της αποστολής ή κατά τη μεταφορά, ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι τα προϊόντα δεν ανταποκρίνονται στις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα και, με όχληση απευθυνόμενη στον αποστολέα, τον παραλήπτη ή κάθε άλλο έλκοντα δικαίωμα, απαιτεί την πραγματοποίηση, υπό τους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή, μιας από τις ακόλουθες ενέργειες:

— συμμόρφωση των προϊόντων εντός προθεσμίας η οποία θα ορισθεί,

— ενδεχόμενη απολύμανση,

— οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη επεξεργασία,

— χρησιμοποίηση για άλλους σκοπούς,

— επαναποστολή στη χώρα καταγωγής, ύστερα από ενημέρωση της αρμόδιας αρχής της χώρας της εγκατάστασης καταγωγής,

— καταστροφή των προϊόντων.

2. Τα έξοδα των μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 βαρύνουν τον αποστολέα ή κάθε άλλο έλκοντα δικαίωμα, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, του παραλήπτη.

Τμήμα 3

Συνεργασία σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων

Άρθρο 14

1. Στις περιπτώσεις καταστροφής των προϊόντων, χρησιμοποίησής τους για άλλους σκοπούς, επαναποστολής τους στη χώρα καταγωγής ή απολύμανσής τους κατά την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 1, το κράτος μέλος προορισμού επικοινωνεί, χωρίς καθυστέρηση, με το κράτος μέλος αποστολής. Στις άλλες περιπτώσεις, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να επικοινωνεί με το κράτος μέλος αποστολής. Το κράτος μέλος αποστολής λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα και ανακοινώνει στο κράτος μέλος προορισμού τη φύση των διενεργηθέντων ελέγχων, τα αποτελέσματά τους, τις ληφθείσες αποφάσεις και τους λόγους που υπαγόρευσαν τη λήψη τους.

Εάν το κράτος μέλος προορισμού κρίνει ότι τα μέτρα αυτά δεν επαρκούν, αναζητεί από κοινού με το ενεχόμενο κράτος μέλος τα μέσα και τους τρόπους αντιμετώπισης της κατάστασης, ενδεχομένως με από κοινού επιτόπια επίσκεψη.

Σε περίπτωση που, κατά τη διενέργεια των ελέγχων που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 12, διαπιστώνεται επανειλημμένη παράλειψη, το κράτος μέλος προορισμού ενημερώνει την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 15

1. Μετά από αίτηση του κράτους μέλους προορισμού ή με δική της πρωτοβουλία, η Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με τη φύση των παραβάσεων που διαπιστώνονται:

— να αποστέλλει επιτόπου αντιπροσώπους, σε συνεργασία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος,

— να ζητεί από το κράτος μέλος αποστολής να εντείνει τους ελέγχους της παραγωγής της συγκεκριμένης εγκατάστασης.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για τα συμπεράσματά της.

Εν αναμονή των συμπερασμάτων της Επιτροπής, το κράτος μέλος αποστολής μετά από αίτηση του κράτους μέλους προορισμού, εντείνει τους ελέγχους των προϊόντων που προέρχονται από την εν λόγω εγκατάσταση.

Από την πλευρά του, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να εντείνει τους ελέγχους των προϊόντων που προέρχονται από την ίδια εγκατάσταση.

3. Η Επιτροπή μπορεί, στο πλαίσιο της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 23, να εξετάζει την κατάσταση. Μπορεί να λαμβάνει, με τη διαδικασία του άρθρου 23, τις αναγκαίες αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων.

Τμήμα 4

Έλεγχος στους τόπους γεωργικής παραγωγής

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή να έχει πρόσβαση στους τόπους που προορίζονται για τη γεωργική παραγωγή, ή στους χώρους όπου παρασκευάζονται ή χρησιμοποιούνται τα προϊόντα, προκειμένου να διενεργεί τους οριζόμενους ελέγχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη μεριμνού ώστε οι έλεγχοι να διενεργούνται κατά τρόπο ώστε να περιορίζονται οι καθυστερήσεις στη διακίνηση των προϊόντων και να μην προκαλούνται αδικαιολόγητα εμπόδια στην εμπορία τους.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι υπάλληλοι στους οποίους ανατίθεται ο έλεγχος υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο.

Άρθρο 18

1. Στην περίπτωση που λαμβάνονται δείγματα προϊόντος για τη διενέργεια ανάλυσης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου:

— να διασφαλίζεται, για τους υποκείμενους σε έλεγχο, το δικαίωμα μιας ενδεχόμενης αντιπραγματογνωμοσύνης,

— να διασφαλίζεται η διατήρηση επίσημα σφραγισμένων δειγμάτων αναφοράς.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των εργαστηρίων που είναι επιφορτισμένα να διενεργούν τις αναλύσεις· μεριμνούν ώστε τα εργαστήρια αυτά να ορίζονται λόγω των ικανοτήτων τους.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η δειγματοληψία και οι αναλύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

Εντούτοις, ελλείψει κοινοτικών κανόνων και μεθόδων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα για να βεβαιωθούν ότι οι έλεγχοι:

— διενεργούνται σύμφωνα με τους αναγνωρισμένους από τους διεθνείς οργανισμούς κανόνες,

— διενεργούνται, ελλείψει τέτοιων κανόνων, σύμφωνα με επιστημονικά αναγνωρισμένους εθνικούς κανόνες και σύμφωνα με τις γενικές αρχές της συνθήκης.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται, εφόσον χρειάζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 23.

Άρθρο 19

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα δέοντα μέτρα για να εξασφαλίζει την πλήρη εφαρμογή όλων των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Πρέπει να προβλέπονται κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης των μέτρων που θεσπίζουν για την εφαρμογή της. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να έχουν αποκλειστικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Άρθρο 20

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία στα κράτη μέλη κατά των αποφάσεων των αρμοδίων αρχών.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή λόγω της διαπίστωσης παράβασης πρέπει να γνωστοποιούνται, με μνεία των λόγων που υπαγόρευσαν τη λήψη τους, στον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία ή τον εξ αυτού έλκοντα δικαίωμα.

Εάν ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας ή ο εξ αυτού έλκων δικαίωμα το ζητήσει, οι αιτιολογημένες αποφάσεις πρέπει να του γνωστοποιούνται γραπτώς με μνεία των ένδικων μέσων που διαθέτει βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας στο κράτος μέλος του ελέγχου, καθώς και του τύπου και των προθεσμιών εντός των οποίων πρέπει να ασκηθούν.

Άρθρο 21

Ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή:

— την ή τις αρμόδιες και την κατά τόπον και καθ' ύλην αρμοδιότητά της,

— το ή τα εργαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2,

— ενδεχομένως, τον κατάλογο των σημείων εισόδου που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Οι πληροφορίες αυτές, καθώς και οι μετέπειτα τροποποιήσεις τους, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.

Άρθρο 22

1. Το αργότερο μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1998, τα κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα στα οποία διευκρινίζονται τα εθνικά μέτρα που πρέπει να εφαρμόζονται για την επίτευξη του στόχου της παρούσας οδηγίας.

Τα προγράμματα αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τις ιδιαιτερότητες των κρατών μελών, και ιδίως να διευκρινίζουν τη φύση και τη συχνότητα των ελέγχων που πρέπει να διενεργούνται τακτικά.

2. Κάθε έτος, πριν από την 1η Απριλίου, και για πρώτη φορά πριν την 1η Απριλίου 2000, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με την εκτέλεση, κατά το προηγούμενο έτος, των προγραμμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, διευκρινίζοντας:

— τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση αυτών των προγραμμάτων,

— τον αριθμό και τη φύση των διενεργηθέντων ελέγχων,

— τα αποτελέσματα των ελέγχων, και ιδίως τον αριθμό και τη φύση των διαπιστωθεισών παραβάσεων,

— τα μέτρα που ελήφθησαν σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων.

3. Κάθε έτος, πριν από την 1η Οκτωβρίου και για πρώτη φορά πριν από την 1η Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή υποβάλλει γενική και συγκεφαλαιωτική έκθεση για τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργούνται σε κοινοτικό επίπεδο, συνοδευόμενη από πρόταση σύστασης σχετικά με ένα συντονισμένο πρόγραμμα ελέγχων για το επόμενο έτος που θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23. Η σύσταση αυτή μπορεί να αναπροσαρμόζεται αργότερα, ανάλογα με τις ανάγκες που θα προκύψουν κατά την εκτέλεση του συντονισμένου προγράμματος.

Το συντονισμένο πρόγραμμα αναφέρει ειδικότερα τα κριτήρια που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά προτεραιότητα για την εκτέλεσή του.

Οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 περιέχουν χωριστό και ειδικό κεφάλαιο για την εκτέλεση του συντονισμένου προγράμματος.

Άρθρο 23

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή ζωοτροφών που έχει συσταθεί με την απόφαση 70/372/ΕΟΚ [1], καλούμενη στο εξής «επιτροπή».

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεων της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετική με τα ληπτέα μέτρα. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα, εκτός εάν το Συμβούλιο έχει αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία ότι αντιτίθεται προς τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 30 Απριλίου 1998. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 25

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επόμενη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 26

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1995.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. ATIENZA

[1] ΕΕ αριθ. L 170 της 3. 8. 1970, σ. 1.